

Jag har ett antal gånger om att vara drabbad. Att tillhöra de drabbades skara är oftast inte roligt. Man känner sig lite utpekad och utlämnad, kanske lite udda. Det finns ofta en rädsla för att bli drabbad. På en reklampelare läste jag en gång att var tredje svensk drabbas av cancer någon gång i livet. Det känns inte så roligt. Om några år skulle det vara varannan svensk som får cancer. Men det finns en mycket värre sjukdom som alla människor drabbas av idag – och som ofelbart leder till döden. Då talar jag inte om Covid 19, pandemin. Jag talar om syndens sjukdom. Syndens lön, eller konsekvens, är döden, skriver Paulus. Varför är vi inte rädda för den sjukdomen? Den är ju så bedräglig att vi oftast inte märker den eller tänker på den. Synden orsakar oerhört mycket lidande i världen.

Några gånger har jag märkt hur jag har blivit drabbad så svårt av synden att jag faktiskt har känt mig utpekad och udda bland andra människor.

Men jag har också drabbats av det som Jesus tar upp först i dagens text. Jag har drabbats av den helige Ande. Anden slog till plötsligt och oväntat, och jag hade ingen chans att värja mig. Jag tror att hela kroppen blev angripen, och huvudet. Jag började se saker som jag inte sett förut, och jag började förstå sådant som tidigare varit gåtfullt. En del tyckte att jag blev lite konstig i huvudet. Det har gått fram olika Ande-epidemier över världen genom historien. Tusentals, ja miljontals, människor har drabbats, och det sker fortfarande, men mest i de fattiga länderna i världen. De länderna har ju ännu inte fått del av den medicin som vi har mot Anden, nämligen den s.k. välfärden. Men jag undrar: Är du rädd för att bli drabbad?

När Hjälparen kommer, säger Jesus. Inte om, utan när. Det handlade om den första pingstdagen då den helige Ande skulle komma till församlingen på ett alldeles särskilt sätt. Och lärjungarna längtade, väntade och bad i den övre salen där i Jerusalem.

Jesus antyder två situationer när vi kan behöva en hjälpare. Den ena handlar om att vi ska vittna om det vi har sett och hört och varit med om – hur vi har mött Jesus och vad det innebar i våra liv. Jag vet att många har svårt för att vittna. Dels kan man vara rädd för att stå upp bland människor och blotta sig. Dels kan det handla om att man inte tycker sig ha något att vittna om. Man har inte varit med om något särskilt, och det där med att möta Jesus, ja det har inte varit så märkvärdigt och inte särskilt konkret.

Den andra situationen handlar om att bli utsatt för förföljelse på grund av sin tro. Man kan bli utesluten ur ett sammanhang, en social gemenskap, kanske. En del människor blir dödade på grund av tron på Jesus. Konstigt nog så växer kristendomen snabbast där kristna har det som svårast.

Men till dessa situationer har ju församlingen och alla kristna fått en Hjälpare – den helige Ande.

Jesus säger ”*när Hjälparen kommer*” och ”*när den tiden kommer*”. Är du rädd för att bli drabbad?

Vi har en Gud som älskar oss över allt annat. Vi har en Frälsare som har gått i döden för oss och som har uppstått från de döda. Vi läser här om löftet om en Hjälpare, och vi vet att Hjälparen har kommit i världen. Vi har ingenting att frukta. Jag tänker på Paulus ord i Rom 8:31-39: *Vad innebär nu detta? Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss? Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade honom för att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med honom? Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud frikänner, vem kan då fälla? Kristus är den som har dött och därtill den som har uppväckts och sitter på Guds högra sida och vädjar för oss. Vem kan då skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? Det står ju skrivet: För din skull lider vi dödets kval dagen lång, vi har räknats till slaktfåren. Nej, över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek. Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.*

Har då Hjälparen, den helige Ande, kommit till dig? Ja, har du en kristen tro och bekännelse så har Anden kommit till dig. Men Gud har alltid mer att ge oss. Det finns mer att upptäcka och ta emot av välsignelser.

Låt oss ägna den här veckan fram till Pingstdagen åt att längta och be. Kanske vi då kan bli drabbade på nytt – och bli saliga.

Amen.